

kan forudse, hvilken Indflydelse det har haft paa Valget. Det er med Rette blevet nævnt her i Salen i Anledning af et af de Valg, der nys har været omtalt, at man ikke en Gang kan overse, hvad Værdi det har, at en Interpellant bliver nægtet Ordet. Man kan paapege et Tilfælde, hvor en bestemt Interpellation har bragt 2 Stemmer over fra den ene Side til den anden. Men endnu mindre er det til at overse, hvad Værdi det kan have, hvis Valget er blevet ledet saa partisk, som Klagen gaar ud paa. Det havde derfor været i allerhøjeste Grad ønskeligt, om Valgbestyrelsen, efter at denne Klage var indsendt til dens Erklæring, havde kaldt Listeførerne og Klagerne op, og hos Listeførerne havde forespurgt, hvad der var foregaaet; om de havde givet Oplysning til den ene Side og nægtet det til den anden. Det kunde jo være, at det var den samme Listefører, der havde givet Oplysning til den ene Part og nægtet det til den anden, og det kunde ogsaa være, at en Listefører havde givet det ene Partis Agitatorer Oplysninger, og en anden Listefører havde nægtet det andet Partis Agitatorer det. Imidlertid havde det været en meget hurtig og meget ligefrem Fremgangsmaade at undersøge Klagen, naar Klagen indsendes til Erklæring. Her foreligger en Besvarelse fra Valgbestyrelsen, der gaar ud paa, at med Hensyn til denne Klage „savnes der herfor Bevis“, idet der fra Valgbordene blev givet de Oplysninger, der kunde gives i det paagældende Øjeblik. Men der er hertil at sige, at, om der savnes Beviser for en Klage eller ej, vil Folketingets Afdeling vel nok kunne sige sig selv, men der savnes her en Undersøgelse om, hvorvidt Klagen er berettiget eller ej, og denne Undersøgelse er Valgbestyrelsen forpligtet til at skaffe os. Saa tilføjes der: „Idet der fra Valgbordene blev givet de Oplysninger, der kunde gives i paagældende Øjeblik“. Men Rækkevidden af denne Erklæring er ikke stor. Der kunde tænkes et Øjeblik, hvor det ene Parti spurgte, og et Øjeblik, hvor det andet Parti spurgte. Efter at have omtalt et Par andre Punkter i Klagen, sluttede Valgbestyrelsen sin Erklæring saaledes: „Valgbestyrelsen er sig bevidst, at Valget lededes med saa stor Upartiskhed som muligt, og at der ikke er sket anden Uregelmæssighed end den ved Tillægslisten anførte, hvorom ogsaa det burde være et Vidnesbyrd, at Klagen ikke indeholder bestemte Punkter, men kun udtaler sig i al Almindelighed“. Naar man altsaa søger at sætte sig ind i, hvorledes Forholdet har været i Odense, finder man

en bestemt Klage, men leder man efter de Oplysninger, som man kunde ønske at finde om dette Klagepunkt, finder man kun en Udtalelse, i hvilken Valgbestyrelsen erklærer, at de selv ere upartiske Mennesker, hvad man fornuftigvis ikke kan tvivle om, subjektivt set; og en anden Udtalelse: at Klagerne ikke have bevist deres Paastand, men man finder ikke noget som helst om en Undersøgelse anstillet af Valgbestyrelsen for at komme paa det rene med, om Klagen er berettiget eller ej. Her er det Realitetspunkt, som har bevirket, at Flertallet har stillet sig saaledes, som det har gjort; og ønsket, at Sagen skal henvises til Udvalget, idet vi ønske at faa Oplysning om, hvorvidt Klagen er rigtig eller ej. Thi en Klage over, at der skal have været en saa partisk Valgledelse som den, der her klages over, er et Klagepunkt, der nødvendigvis maa tages noget Hensyn til. Flertallet i Afdelingen ønsker ikke, at vi skulle afgøre Sagen, før den er undersøgt, medens Mindretallet i Afdelingen mener, at vi først skulle afgøre Sagen og saa lade den undersøge bagefter. Konsekvenserne af at følge Mindretallet turde jo blive ret farlige. En Valgbestyrelse undlader at anstille Undersøgelse om et Punkt, som er paaklæget. Skal der her skabes det Præcedens, at, naar der indsendes en Valgklage til en Valgbestyrelses Undersøgelse, kan den udvælge sig et eller andet Punkt, som den ikke vil undersøge, og naar den saa tilstrækkelig fyldigt har undersøgt de øvrige Punkter, har Folketinget erklæret sig tilfreds dermed. Det er det ulykkelige, at man ikke kan tage en Afstemning paa saadanne Punkter som dette, uden at det senere vil blive anført som et Præcedens, at Folketinget har ladet det gaa, at en Valgbestyrelse ikke har undersøgt et enkelt Klagepunkt, medens den har taget sig grundig Tid til at undersøge Klagepunkter, som langtfra havde den Rækkevidde eller næsten slet ikke havde nogen Betydning. Eller kan Konsekvensen drages videre? Kan den blive den, at en Valgbestyrelse overhovedet kan lade være at anstille Undersøgelse over for indsendte Klager om et, to eller maaske flere Punkter og blot nøjes med at indsende en Erklæring om, at de selv ere upartiske Mennesker. Jeg gentager dette, at der ikke foreligger fra nogen Side af Afdelingerne en Indstilling om Valgets Forkastelse. Her foreligger blot en Indstilling om at faa Sagen undersøgt, inden vi gaa til Afstemning om Valgets Godkendelse, medens man fra Mindretallets Side foreslaar straks at godkende Valget og saa foretage en Under-